352D7002

30.12.52 *EUROPEISKA KOL- OCH STÅLGEMENSKAPEN* Nr P 1/3

BESLUT nr 2/52

av den 23 december 1952

om villkoren för att påföra och ta upp de avgifter som avses i artikel 49 och 50 i fördraget

HÖGA MYNDIGHETEN BESLUTAR FÖLJANDE

med beaktande av artiklarna 49 och 50 i fördraget,

med beaktande av artiklarna 6 och 7 i konventionen,

efter att ha hört rådet, och

med beaktande av följande:

Höga myndigheten bör lägga avgifter på produktionen av kol och stål för att erhålla de medel som är nödvändiga för att utföra de uppgifter vilka myndigheten tilldelats enligt fördraget och konventionen.

Enligt artikel 50.2 i fördraget skall Höga myndigheten efter att ha hört rådet fastställa villkoren för att påföra och ta upp sådana avgifter samt så långt det är möjligt undvika kumulativa uttag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Avgifterna på kol- och stålproduktion som avses i artikel 49 och 50 i fördraget skall påföras följande produkter:

1) Brunkolsbriketter och halvkoks av brunkol.

2) Stenkol av alla sorter.

3) Tackjärn om det inte är avsett för framställning av tackor.

4) Bessemerstål i tackor.

5) Stål i tackor utom bessemerstål.

6) Färdigprodukter och vidarebearbetade färdigprodukter enligt bilaga I till fördraget.

2. Den stenkolsmängd som skall beaktas är den sorterade och tvättade nettoproduktionen; produkter av andrasortering skall beräknas efter deras verkliga vikt.

3. Specialstål som omfattas av grupp c i bilaga III till fördraget, som tackor eller färdigprodukter, är undantaget från påförandet av avgifter.

Artikel 2[a]

1. Genomsnittsvärdet per ton för varje produkt som räknas upp i artikel 1 skall bestämmas genom att dividera det totala värdet av gemenskapens produktion, beräknat utifrån nettopriset per sålt ton fritt fabrik, med den producerade mängden i ton.

2. Det värde som skall läggas till grund för påförande av avgifter, framkommer genom att man från det ovan definierade genomsnittsvärdet drar av värdet av genomsnittsmängderna för de avgiftspliktiga produkter som används vid framställningen av ett ton av den aktuella produkten.

Vid beräkningen av dessa avdrag skall hänsyn tas till följande:

— Vid produktion av kol, den kolmängd som är nödvändig för dess utvinning.

— Vid framställning av tackjärn, den genomsnittliga förbrukningen av kol som är nödvändig för dess framställning.

— Vid framställning av stål, den genomsnittliga förbrukningen av kol plus mängden kol som motsvarar tackjärnet som används vid stålframställningen.

— Vid framställning av de färdigprodukter och vidarebearbetade färdigprodukter som avses i bilaga I till fördraget, den genomsnittliga förbrukningen av ståltackor.

3. Ovan nämnda genomsnittsvärden och avdrag skall beräknas för var och en av de produkter som räknas upp i artikel 1 utifrån statistisk information insamlad av Höga myndigheten.

4. På grundval av genomsnittsvärdena och avdragen som beräknats enligt denna artikel, skall Höga myndigheten ställa upp en tabell i vilken nettoavgiftsbelopp per ton för var och en av de produkter som avses i artikel 1 fastställs i den europeiska betalningsunionens beräkningsenheter och, som vägledning, i varje medlemsstats valuta.

Artikel 3

Om Höga myndigheten finner att det finns en avvikelse på 10% i genomsnittsvärdet för en av produkterna jämfört med det värde som tidigare noterats, skall den ändra tabellen.

Artikel 4

1. Avgifterna skall betalas av varje företag efter storleken på dess avgiftspliktiga produktion, vilken skall anmälas månatligen.

2. Från och med februari 1953 skall betalningarna göras den 25 dagen i varje månad för produktionen i den föregående månaden.

3. Varje företag skall erlägga betalning för samtliga de anläggningar som är knutna till företaget, genom att betala in avgifterna på de bank- eller postkonton som är öppnade av Höga myndigheten för detta syfte i den medlemsstat inom vars territorium det ifrågavarande företaget bedriver sin verksamhet.

Anläggningar som hör till ett företag som är beläget inom en annan medlemsstats territorium eller inom ett tredje lands territorium, skall själva göra inbetalningar som motsvarar deras egen produktion.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft i gemenskapen den 1 januari 1953.

Detta beslut behandlades och antogs av Höga myndigheten på dess möte den 23 december 1952.

På Höga myndighetens vägnar

Jean MONNET

Ordförande